

[I. A. Hansen.]

daværende Forsvarsminister Klaus Berntsen, men saa var det det Departement, der er Rigsdagens naturlige Raadgiver i den Slags Spørgsmaal, der sagde god for det. Paa dette Svar byggede Rigsdagen sin Afgørelse i 1922, og jeg paastaar, at dertil var den berettiget.

I øvrigt er der i Gaar af Hr. Pürschel givet en Fremstilling af Flaadelovens og derunder Nybygningskontoens Tilblivelse, en Fremstilling, jeg i det store og hele kan godkende som en fuldt objektiv og loyal Fremstilling. I det hele ønsker jeg at sige ved denne Lejlighed, at jeg fra det Samarbejde, jeg den Gang havde med det ærede Medlem Hr. Pürschel, selv om jeg var uenig med ham om mangt og meget, bevarer Mindet om en fuldt loyal Mand. Naar jeg har sagt dette, ønsker jeg at tilføje, at jeg naturligvis ikke kan være enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han efter sin Redegørelse for Nybygningskontoens Historie fremsatte nogle politisk personlige Bemærkninger om den daværende Forsvarsminister Søren Brorsen. Det ærede Medlem sagde om Søren Brorsen, at hvis der havde været en Minister med Mod og Autoritet, var han kommet til Rigsdagen og havde klarlagt Forholdet med Hensyn til Flaaden, men i Stedet havde Hr. Brorsen kun tænkt paa at spinke og spare. Dette er ikke rigtigt. Hr. Brorsen klarlagde Forholdet med Hensyn til Flaaden for Rigsdagen, saa snart han selv var klar over det. Han fremsatte sit Forslag til Lov om Rigets Forsvar først og fremmest for at rette Fejlene, som var begaaet i 1922 med Hensyn til Nybygningskontoen for Flaaden, og han foreslog denne Nybygningskonto forhøjet fra 1,8 til 4 Millioner. Var dette Forslag den Gang blevet vedtaget, ja, saa havde vi jo ikke staaet i den nuværende Flaademisère, og at det ikke blev vedtaget, var saa sandt hverken Hr. Søren Brorsens eller Venstres Skyld. (*Ole Bjørn Kraft*: Hvis Skyld var det saa?). Ja det har vi vekslet Ord om før, og den Strid, vi har ført saa ofte herom, har jeg i hvert Fald ikke søgt nogen Anledning til at opfriske under denne Forhandling. Jeg indser nemlig ikke Nytten af at gentage den, og derfor føler jeg heller ikke nogen stærk Tilskyndelse til at svare det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der var meget emsig efter at fastslaa, at Ansvaret for Flaadens Tilstand nu først og fremmest er Venstres. Ja, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft er jo den rette Mand til at tale om Ansva-

ret. Det skulde han have tænkt paa den 21. Marts 1929; da var Tiden til det. Jeg har en levende Erindring om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Bestræbelser i de Dage. Jeg har en levende Følelse af, at det var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og enkelte af hans Aandsfæller, der nænsomt og varligt anbragte den Bananskal, hvori det ærede Medlem Hr. Christmas Møller traadte, den Gang han tabte Terrinen. Det var Ung-Konservatismens Indsats til Forsvarssagens Løsning.

Efter disse Sidebemærkninger vender jeg mig igen til den højtærede Forsvarsminister, der i Gaar — jeg tror, det var for 17de Gang — gentog, at vi har en Flaade i Dag, der er ringere end den, vi vilde faa efter hans Forslag. Ja, det er nu ikke saa nemt at afgøre, hvilken Flaade vi vilde faa efter den højtærede Ministers Forslag. Jeg har gjort mine kritiske Indvendinger imod den, og jeg har navnlig paastaet paa det bestemteste, at med en Nybygningskonto paa 2 Mill. Kr. om Aaret kan vi overhovedet ikke faa den Flaade, som den højtærede Forsvarsminister angiver i sit Forslag. Men lad nu det være, jeg indrømmer, at den Flaade, vi har i Dag, er højest utilfredsstillende; den har sine iøjnefaldende Mangler. Men hvad er dertil at sige andet end det, at vi fra vor Side vil forsøge enhver fremkommelig Vej, det vil sige enhver parlamentarisk fremkommelig Vej, til at bøde paa Manglerne og gøre Flaaden bedre, end den er. Jeg forsikrer, at det vil vi. Gang efter Gang hørte jeg den højtærede Forsvarsminister forsikre, at saadan til Bevogtningsopgaver er Flaaden jo god nok, Kampopgaver, dem kan den ikke løse, men Bevogtningsopgaver er den fuldt kapabel til at løse i sin nuværende Tilstand. Jeg har derimod indvendt — og jeg har ikke hørt den højtærede Forsvarsminister modsige mig —, at naar man læser den Beretning, der i Bilagene til Udvalgets Betænkning er givet om Flaadens Skibe, er de Mangler, der paapeges for Flertallet af Skibene — man kan tage dem Skib for Skib med Undtagelse af de nye Skibe, som vi før har talt om — Mangel paa Hurtighed, Mangel paa moderne Luftskyts, Mangel paa Radioanlæg, og jeg spørger: Er det ikke netop disse Egenskaber, der udkræves af en Marine, der skal bruges til Bevogtningsformaal? Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at hvis man vil bruge de gamle Skibe, man har nu, i den nye Marine, vil det blive meget dyrt at reparere og vedligeholde dem, og saa vil det udkræve de samme Besætninger til Skibene, som findes nu, og ogsaa det vil blive dyrt. Det